

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 21.02.2025

Αριθμός απόφασης: 292

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Αθ. Τακαντζά 8-10

Ταχ. Κώδικας : 54639 - Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313-332241

E-Mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 72 του ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις.» (ΦΕΚ Α' 58), εφεξής Κ.Φ.Δ.,

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017),

δ. Την με αριθμό Α. 1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 31.10.2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της του, ΑΦΜ, κατά της υπ' αριθ./30.09.2024 οριστικής πράξης

διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α./επιβολής προστίμου φορολογικής περιόδου 01/01/2020-31/12/2020 του Προϊσταμένου του 1ου ΕΛ.ΚΕ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθ./30.09.2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α./επιβολής προστίμου φορολογικής περιόδου 01/01/2020-31/12/2020 του Προϊσταμένου του 1ου ΕΛ.ΚΕ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 31.10.2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της του, ΑΦΜ η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ./30.09.2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α./επιβολής προστίμου φορολογικής περιόδου 01/01/2020-31/12/2020 του 1ου ΕΛ.ΚΕ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ασκούσας ατομική επιχείρηση με αντικείμενο το χονδρικό εμπόριο επιτραπέζιων ρολογιών και έδρα επί της οδού στη Θεσσαλονίκη, φόρος ποσού 12.336,00€, πλέον προστίμου άρθρου 58Α του Ν. 4987/2022 ποσού 6.168,00€, δη σύνολο φόρων, τελών και εισφορών για καταβολή 18.504,00€, κατόπιν μη αναγνώρισης προς έκπτωση από τον φόρο εκροών του Φ.Π.Α. ποσού 12.366,00€ δύο (2) ληφθέντων εικονικών φορολογικών στοιχείων ως προς την συναλλαγή, συνολικής καθαρής αξίας 51.400,00€ εκδόσεως του του, ΑΦΜ

Η εν λόγω πράξη εδράζεται επί της από 30.09.2024 έκθεσης μερικού ελέγχου Φ.Π.Α. (ν.2859/2000) του 1ου ΕΛ.ΚΕ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, σε εκτέλεση της υπ' αριθ./0/9875/16.05.2023 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου του. Αιτία του ελέγχου αποτέλεσε η από-04-2023 πληροφοριακή έκθεση ελέγχου περί αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων, της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. ΑΤΤΙΚΗΣ (Δ' ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ τμήμα Δ2) η οποία διαβιβάστηκε με το υπ' αριθ. πρωτ. Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. ΑΤΤ. ΕΞ 2023/04-05-2023 (αριθ. εισερχ./12-05-2023) έγγραφο.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξης προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1) Έλλειψη επαρκούς και νόμιμης αιτιολογίας. Η φορολογική αρχή με τρόπο αυθαίρετο και αναπόδεικτο εξάγει το συμπέρασμα ότι έχει τελέσει την παράβαση της λήψης εικονικών φορολογικών στοιχείων.

2) Το βάρος απόδειξης των φερόμενων ως παραβάσεων φέρει η Διοίκηση. Καλή πίστη της λήπτριας των φορολογικών στοιχείων. Ανυπαρξία δόλου.

3) Παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας.

4) Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

5) Παραβίαση του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης

Ως προς τον πρώτο και δεύτερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, με το άρθρο 66 παρ. 5 του ν. 4987/2022 ως ίσχυε έως 18/04/2024, οριζόταν ότι: «... Εικονικό είναι το φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή στην οποία το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη που αναγράφονται στο στοιχείο είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στη Φορολογική Διοίκηση. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή νομική οντότητα ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται. Τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία συναλλαγής κατώτερη της πραγματικής θεωρούνται πάντοτε για τους σκοπούς του Κώδικα ως ανακριβή, ενώ τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία μεγαλύτερη της πραγματικής θεωρούνται ως εικονικά κατά το μέρος της μεγαλύτερης αυτής αξίας.»

Επειδή, με το άρθρο 5 του ν.4308/2014 (Ε.Λ.Π.) ορίζεται ότι: «5. Κάθε συναλλαγή και γεγονός που αφορά την οντότητα τεκμηριώνεται με κατάλληλα παραστατικά (τεκμήρια). Τα παραστατικά αυτά εκδίδονται είτε από την οντότητα είτε από τους συναλλασσόμενους με αυτήν είτε από τρίτους, σε έντυπη ή σε ηλεκτρονική μορφή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο αυτόν. Τα παραστατικά αναφέρουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την ασφαλή ταυτοποίηση κάθε μίας συναλλαγής ή γεγονότος, και σε κάθε περίπτωση όσα ορίζει ο παρών νόμος... 7. Η οντότητα εφαρμόζει κατάλληλες κατά την κρίση της δικλίδες για: α) Τη διασφάλιση ότι υπάρχει αξιόπιστη και ελέγξιμη αλληλουχία τεκμηρίων (ελεγκτική αλυσίδα) για κάθε συναλλαγή ή γεγονός, από το χρόνο που προέκυψαν μέχρι το διακανονισμό τους. β) Τη δημιουργία αξιόπιστης και ελέγξιμης αλληλουχίας τεκμηρίων, που διασφαλίζει την ευχερή συσχέτιση των συναλλαγών και άλλων γεγονότων με τα λογιστικά αρχεία και τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις. γ) Την επίτευξη εύλογης διασφάλισης ως προς την αυθεντικότητα των παραστατικών (τεκμηρίων) της προηγούμενης παραγράφου και την ακεραιότητα του περιεχομένου τους, με σκοπό την επιβεβαίωση της προέλευσης αυτών και την τεκμηρίωση της συναλλαγής».

Επειδή, με το άρθρο 76 του ν. 5104/2024 ορίζεται ότι: « Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξης και τον προσδιορισμό φόρου.»

Επειδή, στην παράγραφο 6 του άρθρου 36 του ν. 5104/2024 ορίζεται ότι: « Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή ενδιάμεσου προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος (διορθωτικός προσδιορισμός φόρου).»

Επειδή, με το άρθρο 33 παρ. 2 του ν. 5104/2024 ορίζεται ότι: « 2. Μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή την εκπνοή της προθεσμίας της παρ. 1, η

Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου. Η έκθεση ελέγχου συντάσσεται με βάση το σημείωμα διαπιστώσεων και τις απόψεις του φορολογούμενου και περιλαμβάνει εμπειρισττωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις, τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Με την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου δεν μπορεί να προσδιορίζεται φόρος υψηλότερος αυτού που προσδιορίζεται με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου. Η έκθεση ελέγχου και η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.»

Επειδή, το άρθρο 171 παρ. 1 και 4 του Ν.2717/1999 «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας» ορίζει ότι : «1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά... Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχόμενου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη».

Επειδή, όπως έχει γίνει δεκτό στη νομολογία (ΣΤΕ 1315/1991, ΣΤΕ 3813/1994), δεν υπάρχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας στην περίπτωση που συντάχθηκε έκθεση ελέγχου από όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου ΔΟΥ, ερειδόμενη επί τη βάσει άλλης εκθέσεως ελέγχου, η οποία συντάχθηκε από υπάλληλο άλλης αναρμόδιας Δ.Ο.Υ., οι διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα του οποίου υιοθετούνται από τον πρώτο. Και τούτο, διότι στην περίπτωση αυτή εχώρησε πάντως η απαιτούμενη εκτίμηση των διαλαμβανομένων στην άλλη έκθεση από το όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου Δ.Ο.Υ. και συντάχθηκε και σχετική έκθεση, τυχόν δε κατά το περιεχόμενο υπάρχουσες ελλείψεις αυτής, δεν καθιστούν την επ' αυτής ερειδόμενη πράξη επιβολής φόρου ή προστίμου τυπικώς πλημμελή, αλλά αποτελούν αντικείμενο ουσιαστικής εκτιμήσεως εκ μέρους των Διοικητικών Δικαστηρίων, κατά την έρευνα της συνδρομής των πραγματικών περιστατικών που απαιτούνται για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου.

Επειδή, στο σώμα της πράξης δεν απαιτείται η διατύπωση ειδικής αιτιολογίας, που μπορεί να περιέχεται ή να συμπληρώνεται από τη σχετική έκθεση ελέγχου (ΣΤΕ 2695/1993 και ΣΤΕ 962/2012).

Επειδή, αν η φορολογική αρχή αποδείξει ότι ο εκδότης είναι μεν πρόσωπο φορολογικώς υπαρκτό, αλλά εν όψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων ή της υλικοτεχνικής υποδομής της επιχειρήσεώς του και του προσωπικού που απασχολεί, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή, το βάρος αποδείξεως της αληθείας της συναλλαγής φέρει ο λήπτης του τιμολογίου. (ΣΤΕ 1404/2015).

Επειδή, η εικονικότητα του υπό κρίση τιμολογίου και ο προσδιορισμός του ΦΠΑ αποτυπώνεται και στοιχειοθετείται αναλυτικά, διεξοδικά, σαφώς και εμπειρισττωμένα στην οικεία έκθεση ελέγχου φόρου ΦΠΑ του 1ου ΕΛ.ΚΕ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Ενδεικτικά αναφέρονται για τον εκδότη του ανωτέρου φορολογικού στοιχείου του, ΑΦΜ, ασκούντα ατομική επιχείρηση με αντικείμενο εργασίων το χονδρικό εμπόριο ενδυμάτων και υποδημάτων τα εξής:

- Έδρευε στην αρχικώς δηλωθείσα διεύθυνση, ήτοι στην οδό αρ. στο-Αττικής – ΤΚ. 12242, τουλάχιστον μέχρι την07.2020 (ημερομηνία 1ου επιτόπιου ελέγχου) όπου η διαμόρφωση του καταστήματος (διακόσμηση, πλήθος και είδος εμπορευμάτων) παρέπεμπε σε εμπορικό κατάστημα λιανικής πώλησης γυναικείων ενδυμάτων, παρά σε επιχείρηση που κυρίως δραστηριοποιείται σε χονδρικό εμπόριο ενδυμάτων και υποδημάτων (γυναικείων και αντρικών). Στη συνέχεια και σύμφωνα με την υποβληθείσα δήλωση μεταφοράς έδρας με αριθμό/05.11.2020 φέρεται να μεταφέρθηκε την 01η.08.2020 στην οδό αρ. στην Αθήνα – ΤΚ. 10444. Όμως κατά τον επιτόπιο έλεγχο διαπιστώθηκε ότι ήταν άγνωστος στους περίοικους (κατοίκους/ εμπόρους κλπ.) και συγκεκριμένα από πληροφορίες που συνέλεξε το συνεργείο ελέγχου το εν λόγω εμπορικό κατάστημα ουδέποτε λειτούργησε.

- Δεν διέθετε γενικά καμία υλικοτεχνική υποδομή απαραίτητη για την αποθήκευση και συσκευασία των πωληθέντων ειδών ούτε φορτηγό όχημα (κατά κυριότητα ή έστω κατά χρήση) για την μεταφορά εμπορευμάτων.

- Σύμφωνα με σχετική ενημέρωση από τον ΕΦΚΑ από της ενάρξεώς της ατομικής επιχείρησης μέχρι και την 31η.12.2020 ουσιαστικά απασχόλησε έναν εργαζόμενο (την) στο εμπορικό κατάστημα που διατηρούσε επί της οδού αρ. στο Αιγάλεω, ενώ φέρεται να απασχόλησε δύο άτομα ακόμη μόνο κατά το έτος 2020 και για μικρό χρονικό διάστημα. Για κανέναν από τους εργαζόμενους που απασχόλησε δεν κατέβαλε τις προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές.

- Δεν διέθετε την ανάλογη οικονομική οργάνωση ώστε να παρακολουθεί το πλήθος των συναλλαγών που φέρεται να διενεργούσε, ούτε καν τη στοιχειώδη λογιστική οργάνωση,

- Από ενάρξεως της ατομικής του επιχείρησης μέχρι και σήμερα υπέβαλε δύο δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, η μία με ζημιές και η άλλη με μηδενικό περιεχόμενο και δηλώσεις ΦΠΑ μηδενικές ή χρεωστικές που δεν αντιστοιχούν όμως στις χονδρικές πωλήσεις που φέρεται να διενεργούσε.

- Πραγματοποιούσε λιανικές συναλλαγές με τη χρήση αδήλωτου φορολογικού μηχανισμού, αποκρύπτοντας τα εν λόγω έσοδα.

- Ουδέποτε αγόρασε τις ποσότητες εμπορευμάτων που φέρεται να πούλησε σε διάφορες επιχειρήσεις. Κατά το έτος 2018 εμφανίζει αγορές συνολικού ποσού 433,00€ πλέον Φ.Π.Α. 103,92 € από τους προμηθευτές (ΑΦΜ) και (ΑΦΜ), καθώς και κατά το έτος 2019 αγορές συνολικού ποσού 2.470,00€ από άγνωστους προμηθευτές.

- Από την επεξεργασία των τραπεζικών λογαριασμών διαπιστώθηκε ότι δεν πραγματοποιούνταν πληρωμές για αγορές αγαθών, ούτε για λειτουργικές δαπάνες (όπως ΔΕΗ, ύδρευση, κοινόχρηστα , έξοδα μεταφοράς, μισθούς κ.α.). Περαιτέρω όσον αφορά την εξόφληση των παραστατικών που εξέδιδε, πολλές καταθέσεις πραγματοποιούνταν από άτομα που δεν σχετίζονταν επαγγελματικά μαζί του ούτε με τους λήπτες των εν λόγω παραστατικών στοιχείων. Μάλιστα οι κάτωθι επιχειρήσεις που εμφανίζονται ως καταθέτες στους λογαριασμούς ελέγχονται για συμμετοχή σε κύκλωμα που εκδίδει εικονικά φορολογικά στοιχεία: (ΑΦΜ), του (ΑΦΜ), (ΑΦΜ), ΙΚΕ (ΑΦΜ με έδρα την

Αθήνα), ΣΙΑ ΕΕ (ΑΦΜ με έδρα την Αθήνα), (ΑΦΜ με έδρα την Αθήνα) και (ΑΦΜ με έδρα την Αθήνα).

- Δεν προσκόμισε βιβλία και στοιχεία στην ελέγχουσα φορολογική αρχή (Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. ΑΤΤΙΚΗΣ Δ' ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΗ ΤΜΗΜΑ Δ1).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα έλαβε τα υπ' αρ. ΤΙΜ...../04-11-2020 και ΤΙΜ...../05-11-2020 εικονικά φορολογικά στοιχεία εκδόσεως του του, ΑΦΜ συνολικής καθαρής αξίας 51.400,00€ πλέον Φ.Π.Α. 12.336,00€ (καθαρής αξίας 28.300,00€ πλέον Φ.Π.Α. 6.792,00€ και 23.100,00€ πλέον Φ.Π.Α. 5.544,00€ αντίστοιχα), τα οποία καταχωρήθηκαν στα τηρούμενα λογιστικά αρχεία, εκπέστηκε ο ΦΠΑ αυτών από τον φόρο εκροών και συμπεριλήφθηκαν στις υποβληθείσες συγκεντρωτικές καταστάσεις πελατών-προμηθευτών του άρθρου 14 παρ. 3 του ν. 4174/2013 χρήσεως 2020.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 77 του ν. 5104/2024 ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.»

Επειδή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τη μεταφορά εμπορευμάτων ανέλαβε η ίδια η προμηθεύτρια εταιρία χωρίς ωστόσο να προσκομίζει παραστατικά διακίνησης που θα έπρεπε να έχουν εκδοθεί κατά το χρόνο μεταφοράς των εμπορευμάτων και να συνοδεύουν αυτά από τον τόπο αποστολής μέχρι και τον τελικό προορισμό, καθώς και άλλα στοιχεία όπως αποδείξεις διοδίων της διαδρομής Αθηνών-Θεσ/νικης. Σε κάθε περίπτωση δε στα υπό κρίση φορολογικά στοιχεία αξίας αναγράφεται ως μεταφορικό μέσο το Ι.Χ. αυτοκίνητο με αρ. κυκλοφορίας, ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας, με το οποίο θα ήταν αδύνατο να μεταφερθούν οι αναγραφόμενες ποσότητες.

Επειδή, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι οι συναλλαγές πραγματοποιήθηκαν, όπως αποδεικνύεται και από την αποπληρωμή των τιμολογίων με τραπεζικά μέσα, τα οποία συνυποβάλλει με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή. Ωστόσο, σύμφωνα με την από/08/2022 έκθεση μερικού ελέγχου της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. Αττικής Δ' Υπ/νσης (Λαμίας) για τον η εξόφληση των εικονικών τιμολογίων κατά το έτος 2019 γινόταν με μετρητά και εντός πιστωτικών ιδρυμάτων κυρίως των Αθηνών από άτομα που δεν σχετίζονταν με τις λήπτριες επιχειρήσεις αλλά έμμεσα με τον εκδότη, ενώ κατά το έτος 2020 οι εξοφλήσεις πραγματοποιούνταν είτε με μετρητά από τους ίδιους τους λήπτες ή από υπαλλήλους αυτών, είτε με μεταφορά χρημάτων μέσω τραπεζικού λογαριασμού, προσπαθώντας με αυτό τον τρόπο να προσδώσουν αληθοφάνεια στις υπό κρίση συναλλαγές.

Με βάση τα ανωτέρω, τα συνυποβαλλόμενα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή αντίγραφα κατάθεσης μετρητών στο κατάστημα της Τράπεζας Πειραιώς επί της οδού (.....) στη Θεσσαλονίκη, (τα οποία προσκομίστηκαν στη φορολογική αρχή κατά την διαδικασία του ελέγχου) ήτοι α) αξίας 28.644,00€ προς εξόφληση του ΤΙΜ..../05-11-2020 εκδόσεως του την 25/01/2021 και β) αξίας 35.092,00€ προς εξόφληση του ΤΙΜ...../04-11-2020 εκδόσεως του την 26/01/2021 δεν μπορούν να πιστοποιήσουν από μόνα τους την πραγματοποίηση των υπό κρίση συναλλαγών.

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, η προσφεύγουσα δεν συνυπέβαλε στοιχεία που να επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς της και να αποδεικνύουν την πραγματοποίηση των υπό κρίση συναλλαγών, πόσω μάλλον την καλοπιστία της ως λήπτη (που εξετάζεται μόνο στην περίπτωση λήψης εικονικών ως προς το πρόσωπο του εκδότη φορολογικών στοιχείων, σύμφωνα με τις ΠΟΛ.1071/2015 και ΠΟΛ.1097/2016).

Κατά συνέπεια, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί έλλειψης αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης, αντιστροφής του βάρους της απόδειξης των εικονικών συναλλαγών, και καλής πίστης της ως λήπτριας των στοιχείων απορρίπτονται ως αναπόδεικτοι.

Ως προς τον τρίτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, το τεκμήριο της αθωότητας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 παρ.2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) [κυρωθείσα με το ν.δ. 53/1974] που ορίζει ότι: «Παν πρόσωπον κατηγορούμενον επί αδικήματι τεκμαίρεται ότι είναι αθών μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής του ...» και στο άρθρο 48 παρ. 1 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί βασική αρχή του ποινικού δικονομικού δικαίου, βάσει της οποίας ο κατηγορούμενος πρέπει να αντιμετωπίζεται σε όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας και έως την αμετάκλητη καταδίκη του ως μη ένοχος αλλά ως απλώς ύποπτος (Α. Καρράς, Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο σελ. 29).

Επειδή, με το άρθρο 17 του ν. 4446/2016 (Α΄ 240/22.12.2016), η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του Ν.2717/1999 αντικαταστάθηκε ως ακολούθως: «Τα δικαστήρια δεσμεύονται από τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ισχύουν έναντι όλων. Δεσμεύονται, επίσης, από τις αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων ως προς την ενοχή του δράστη, από τις αμετάκλητες αθωωτικές αποφάσεις, καθώς και από τα αμετάκλητα αποφαινόμενα να μην γίνει η κατηγορία βουλεύματα, εκτός εάν η απαλλαγή στηρίχθηκε στην έλλειψη αντικειμενικών ή υποκειμενικών στοιχείων που δεν αποτελούν προϋπόθεση της διοικητικής παράβασης».

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 212/2017 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ορίζεται ότι: «Η ανωτέρω δικονομική διάταξη αναφέρεται ρητά σε ρυθμίσεις που δεσμεύουν τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, προϋποθέτει πλαίσιο μη ενιαίας δικαστικής προστασίας, εκκρεμή διαδικασία και αμετάκλητη κρίση των πολιτικών ή ποινικών δικαστηρίων κατά το χρόνο που επιλαμβάνεται το διοικητικό δικαστήριο. Ήτοι αφορά τη σχέση της διοικητικής με τις άλλες δίκες, ορίζουσα τις προϋποθέσεις που δεσμεύουν τα διοικητικά δικαστήρια, στα οποία και μόνον αναφέρεται, από το χρόνο δημοσίευσής της, ήτοι από τις 22.12.2016 . Με την εν λόγω διάταξη, σύμφωνα με την αιτιολογική αυτής έκθεση, επιχειρείται, ως και ανωτέρω αναφέρθηκε, η εναρμόνιση της παράλληλης πρόβλεψης διοικητικών και ποινικών κυρώσεων για την αυτή πράξη με τη νομολογία του Στρασβούργου αναφορικά με την ερμηνεία του άρθρου 4 παρ 1 του κυρωθέντος με το ν. 1705/1987 (Α89) 7^{ου} Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και την ενεργοποίηση της επιβεβαιούμενης στο άρθρο 50 του χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης απαγόρευσης «ne bis in idem» και επεκτείνεται η δέσμευση των διοικητικών δικαστηρίων και πέραν από τις καταδικαστικές και στις αθωωτικές αποφάσεις καθώς και στα

αποφαινόμενα να μη γίνει η κατηγορία βουλεύματα που έχουν καταστεί αμετάκλητα.(βλ. και ΕΔΔΑ της 13.7.2010 Σταυρόπουλος κατά Ελλάδος). Η άνω διάταξη δεν καταλαμβάνει κατά καμία έννοια την Διοίκηση για την οποία δεν υπάρχει αντίστοιχο νομικό πλαίσιο. Εξάλλου δεν δύναται να εφαρμοστεί αυτή κατ' αναλογία στη Διοίκηση. Η αναλογική εφαρμογή, διάταξης, προϋποθέτει την ύπαρξη ακούσιου κενού νομοθετικής ρύθμισης, ως πρώτη, βασική και απαραίτητη προϋπόθεση. Επί πλέον η πλήρωση του κενού πρέπει να υπαγορεύεται από την αναμφισβήτητη ανάγκη μιας πάγιας και εξ αντικειμένου ρύθμισης. ...

Εν προκειμένω ο νομοθέτης όρισε ρητώς και προσέβλεψε στα Δικαστήρια, ως μόνα αρμόδια τη κρίση περί των όρων της συνδρομής της αρχής «ne bis in idem» σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που πρέπει να εξεταστούν, συνισταμένη σε καθαρά δικαστική. Το δικονομικό περιεχόμενο της εν λόγω ρύθμισης και η ειδική αναφορά του ρυθμιστικού της πεδίου, ουδέν νομοθετικό κενό καταλείπουν το οποίο να χρήζει ρύθμισης, προκειμένου να εξεταστεί θέμα ερμηνευτικής κατ' αναλογία κάλυψης αυτού. Σύμφωνα λοιπόν με τη γραμματική και τελολογική ερμηνεία της υπό κρίση διάταξης κατά τα ανωτέρω, η οριζόμενη σ' αυτή δέσμευση αφορά μόνο τα διοικητικά δικαστήρια ως μόνα αρμόδια να εξετάσουν την συνδρομή των προϋποθέσεων εφαρμογής της (σχ. ΣτΕ 680/2017, 1992/2016). ...

Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων, επί των τιθεμένων ερωτημάτων, με βάση και το διδόμενο ιστορικό, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Γ) γνωμοδοτεί ομοφώνως ως εξής: Οι αμετάκλητες αθωωτικές αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων και τα αμετάκλητα αποφαινόμενα να μη γίνει κατηγορία βουλεύματα δεν δεσμεύουν τη Διοίκηση στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 14 του ν. 998/1979, μετά τη θέση σε ισχύ της διάταξης του άρθρου 17 του ν. 4446/2016 (22.12.2016), με την οποία τροποποιήθηκε το άρθρο 5 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.»

Συνεπώς, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί παραβίασης του τεκμήριου της αθωότητας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ως προς τον τέταρτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, με το άρθρο 30 παρ. 1 του ν. 2859/2000 ορίζεται ότι: «1. Ο υποκείμενος δικαιούται να εκπέσει, από το φόρο που αναλογεί στις ενεργούμενες από αυτόν πράξεις παράδοσης αγαθών, παροχής υπηρεσιών και ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών, το φόρο με τον οποίο έχουν επιβαρυνθεί η παράδοση αγαθών και η παροχή υπηρεσιών που έγιναν σε αυτόν και η εισαγωγή αγαθών, που πραγματοποιήθηκε από αυτόν, καθώς και το φόρο που οφείλεται για τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που πραγματοποιήθηκαν από αυτόν.

Η έκπτωση αυτή παρέχεται κατά το μέρος που τα αγαθά και οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται για την πραγματοποίηση πράξεων που υπάγονται στο φόρο....»

Επειδή, με το άρθρο 32 παρ. 1 του ν. 2859/2000 ορίζεται ότι: «1. Το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου μπορεί να ασκηθεί, εφόσον ο υποκείμενος στο φόρο κατέχει:... β) νόμιμο τιμολόγιο ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο που επέχει θέση τιμολογίου, από τα οποία αποδεικνύονται οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που γίνονται σε αυτόν και ο φόρος με τον οποίο επιβαρύνθηκαν,»

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η φορολογική αρχή δεν αναγνώρισε προς έκπτωση από τον φόρο εκρών το ΦΠΑ ποσού 12.336,00€ των υπό κρίση ληφθέντων εικονικών φορολογικών

στοιχείων σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 30 και 32 του ν. 2859/2000. Θέμα παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας δεν τίθεται.

Συνεπώς, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας απορρίπτεται ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος.

Ως προς τον πέμπτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 20 του Συντάγματος: «Το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερόμενου ισχύει και για κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο που λαμβάνεται σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων του».

Επειδή, το δικαίωμα δε αυτό εξειδικεύτηκε με το άρθρο 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν.2690/1999), με το οποίο ορίζονται τα εξής: «1. Οι διοικητικές αρχές, πριν από κάθε ενέργεια ή μέτρο σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων συγκεκριμένου προσώπου, οφείλουν να καλούν τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, εγγράφως ή προφορικώς, ως προς τα σχετικά ζητήματα. 2. Η κλήση προς ακρόαση είναι έγγραφη, αναφέρει τον τόπο, την ημέρα και την ώρα της ακρόασης, προσδιορίζει δε το αντικείμενο του μέτρου ή της ενέργειας. Η κλήση κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο τουλάχιστον πέντε (5) πλήρεις ημέρες πριν από την ημέρα της ακρόασης. Ο ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα να λάβει γνώση των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων και να προβεί σε ανταπόδειξη. Η τήρηση της προαναφερόμενης διαδικασίας, καθώς και η λήψη υπόψη των απόψεων του ενδιαφερομένου, πρέπει να προκύπτουν από την αιτιολογία της διοικητικής πράξης. Το υιοθετούμενο μέτρο πρέπει να λαμβάνεται μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα από την ακρόαση του ενδιαφερομένου...».

Επειδή, κατ' εφαρμογή της ανωτέρω συνταγματικής επιταγής περί τήρησης της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερομένου ως ουσιώδους τύπου της διαδικασίας έκδοσης των ατομικών διοικητικών πράξεων, το άρθρο 33 του ν. 5104/2024 προβλέπει ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί στον φορολογούμενο το σημείωμα διαπιστώσεων και τον αντίστοιχο προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου. Ο φορολογούμενος με αίτησή του λαμβάνει αντίγραφα των εγγράφων, στα οποία βασίζεται ο προσωρινός διορθωτικός προσδιορισμός φόρου. Ο φορολογούμενος διατυπώνει εγγράφως τις απόψεις του, σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την κοινοποίηση του σημειώματος διαπιστώσεων και του προσωρινού διορθωτικού προσδιορισμού φόρου...».

Επειδή, σύμφωνα με την από 30.09.2024 έκθεση μερικού ελέγχου προσδιορισμού φόρου προστιθέμενης αξίας του 1ου ΕΛ.ΚΕ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ η εν λόγω ελεγκτική αρχή κοινοποίησε ηλεκτρονικά στις ..-09-2024 το υπ' αρ./2024 σημείωμα διαπιστώσεων και το προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό ΦΠΑ στην προσφεύγουσα (αναρτήθηκαν στον λογαριασμό της στο taxisnet στις09.2024 και αναγνώσθηκαν την ίδια ημέρα). Ανταποκρινόμενη η προσφεύγουσα υπέβαλε το υπ' αρ. πρωτ...../24-09-2024 υπόμνημα αντιρρήσεων της, το οποίο λήφθηκε υπόψη από την φορολογική αρχή, ωστόσο δεν μετέβαλε τα αποτελέσματα του ελέγχου για τους λόγους που αναλυτικά αναφέρονται στις σελ. 11-14 της οικείας έκθεσης.

Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι τηρήθηκε η διαδικασία προηγούμενης ακρόασης και ως εκ τούτου, ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου του 1ου ΕΛ.ΚΕ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, όπως αυτές περιγράφονται αναλυτικά στην με ημερομηνία09.2024 έκθεση ΦΠΑ επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη φορολογικής περιόδου 01/01/2020-31/12/2020, κρίνονται βάσιμες αποδεκτές και αιτιολογημένες.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της υπ' αριθ. πρωτ./31.10.2024 ενδικοφανούς προσφυγής της του, ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ' αριθ./30.09.2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α./επιβολής προστίμου φορολογικής περιόδου 01/01/2020-31/12/2020

	Δήλωσης	Ελέγχου	Απόφασης
Διαφορά φόρου		12.336,00€	12.336,00€
Πρόστιμο άρθρου 58Α ν.4987/2022		6.168,00€	6.168,00€
Σύνολο φόρων, τελών και εισφορών για καταβολή		18.504,00€	18.504,00€
Υπόλοιπο φόρου για έκπτωση	15.098,54€	15.098,54€	15.098,54€

Επί του οφειλόμενου φόρου κ.λ.π. της παραπάνω πράξης θα υπολογιστεί κατά την καταβολή και τόκοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 52 του ν. 5104/2024.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
α/α

ΜΑΒΙΝΙΔΟΥ ΚΥΡΑΤΣΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.